

стражаритѣ, и тѣ ще те разкъсатъ на парчета.

Мравката бѣ вече на мрежата. Отпустна се. Вѣтрецѣтъ я залюлѣ. Усили се. Безъ малко щѣше да падне. Изпищѣ отъ уплаха.

— Дръжъ се, дръжъ се здраво! Ако искашъ да дойда да тѣ привържа съ нѣколко паяжинки за люлката.

— Страхъ ме е да не ме изядешъ!

— Не бой се! Само съ три паяжинки ще тѣ привържа.

Паякѣтъ дойде и източи три нишки съ пипалцата си. Привърза мравката. Вѣтрецѣтъ се усили.

— Виждамъ, че ти си добъръ паякъ. Ела и ме привържи още съ нѣколко нишки, за да не падна.

Паякѣтъ това чакаше. Доближи мравката. Започна внимателно да я замотава. Тя почти задрѣма, омаяна отъ люлѣнето. Тогава той пристѣпи отъ задната ѣ страна, понеже се боеше отъ челюститѣ ѣ. Допрѣ отровнитѣ си уста до коремчето ѣ и я бодна.

Мравката се стресна и изпищѣ уплашена. Помѣчи да се освободи. Не можа. Паякѣтъ я бѣше здраво завързалъ.

— Помощъ, помощъ! — извика мравката и се запремѣта върху мре-

жата. Паякѣтъ се спушна и я сграбчи съ тънцитѣ си крака. Опитана се да забие отровно жило въ главичката ѣ, но тя го хвана за главата съ щипцитѣ си. Започна се борба на животъ и смъртъ. Мравката бѣше едра и силна, но краката ѣ бѣха замотани въ паяжината и не можеше да си служи съ тѣхъ.

Мравунякѣтъ долу се размърда. Стражаритѣ, които го пазѣха отъ неприятели, чува виковетѣ за помощъ. Тѣ бързо се изкачиха на крушата и нападнаха паяковия капанъ. Изплаши се паякѣтъ и избѣга на другия край на крушата. Бързо се спушна по тънка жичка, скочи на прѣстѣта и хукна да бѣга да се

крие изъ лозето. Мравката бѣ освободена отъ паяжината. Три дни лежа болна отъ паяшката отрова.

Паякѣтъ отиде срѣдъ лозето. „Съ моята хитростъ щѣхъ да изгубя главата си. Я да опѣна мрежа тукъ. Каквата муха ми е на късметъ, нея ще уловя“. И той опѣна нова мрежа между две лози.

Ергенъ Гено дойде да кърши лозето си. Тежка мѣка имаше той на сърдцето си. Решилъ бѣ да се жени. Но не знаеше, къмъ кой край на свѣта ще намѣри хубава мома, за да иде и я поиска. „Я да питамъ нѣкоя калинка,“

